

- Dziedzina nr 10 Choroby zwierząt nieudomowionych

- Imię i nazwisko KKS kadencji 2008-2012: prof. dr hab. Aleksander W. Demiaszkiewicz, Instytut Parazytologii im. W. Stefańskiego PAN, ul. Twarda 51/55, 00-818 Warszawa, tel. 022 6206226, fax: 022 6206227, e-mail: aldem@twarda.pan.pl

- Szkolenie specjalizacyjne trwa 4 semestry, nie mniej niż 254 godziny wykładów, ćwiczeń i seminariów. Zasady podziału zajęć na wykłady i ćwiczenia ustalają poszczególni wykładowcy. Dużą uwagę przywiązuje się do wymiany doświadczeń, umożliwiającej uczestnikom studiów specjalizacyjnych omawianie w oparciu o piśmiennictwo i własną wiedzę empiryczną przypadków nawiązujących do tematyki zajęć.

- Tematyka wykładów, seminariów i ćwiczeń

	Tematyka	Liczba godzin
1.	Wprowadzenie. Zapoznanie uczestników ze szczegółowym programem specjalizacji.	1
2.	Funkcje ogrodów zoologicznych i Parków Narodowych oraz rola lekarzy weterynarii w ochronie gatunków ginących.	5
3.	Obrót zwierzętami nieudomowionymi. Konwencja Waszyngtońska (CITES).	4
4.	Zasady przemieszczania zwierząt w aspekcie zwalczania chorób zakaźnych, w tym obrót międzynarodowy.	7
5.	Odławianie i transport zwierząt nieudomowionych z uwzględnieniem aktualnych przepisów.	4
6.	a) Leki przeciwbólowe w aspekcie immobilizacji zwierząt b) Farmakodynamika środków używanych do immobilizacji.	4
7.	Praktyczne stosowanie sprzętu do zdalnego podawania leków i zasady ich bezpiecznego stosowania ze szczególnym uwzględnieniem immobilonu.	6
8.	Wybrane zagadnienia z zakresu fizjologii kręgowców, behavior zwierząt.	10
9.	Wybrane zagadnienia z zakresu anatomii poszczególnych grup systematycznych zwierząt.	8
10.	Zasady dobrostanu zwierząt oraz podstawy prawne ochrony	10

	zwierząt w ogrodach zoologicznych.	
11.	Zasady budowy pomieszczeń hodowlanych dla zwierząt nieudomowionych	3
12.	Aspekty higienicznego żywienia zwierząt.	5
13.	Żywienie nieudomowionych zwierząt ssących wg poszczególnych grup	5
14.	Propedeutyka genetyki. Patologia dziedziczności w stosunku do zwierząt nieudomowionych	8
15.	Rozród ssaków w warunkach wiwaryjnych. Cykl płciowy, inseminacja, biotransfer zarodków, ciąża, poród – u zwierząt nieudomowionych.	12
16.	Biologia ptaków i zoogeografia	6
17.	Błędy w pielęgnacji ptaków	3
18.	Choroby ptaków.	3
19.	Biologia gadów i płazów.	8
20.	Metody rozpoznawania płci: a) ssaków b) ptaków c) gadów.	3 4 4
21.	Diagnostyka hematologiczna ssaków nieudomowionych.	3
22.	Wybrane zagadnienia z bakteriologii weterynaryjnej dotyczące chorób zwierząt nieudomowionych.	3
23.	Badania patomorfologiczne w diagnostyce chorób zwierząt nieudomowionych.	4
24.	Choroby koniowatych.	4
25.	Choroby i leczenie słońi.	4
26.	Zaburzenia trawienne i metaboliczne u przeżuwaczy.	8
27.	Choroby zakaźne zwierząt przeżuwających.	8
28.	Fermowa hodowla jeleniowatych.	4
29.	Choroby naczelnych.	6
30.	Choroby zwierząt mięsożernych.	6

31.	Choroby gryzoni.	5
32.	Strusie afrykańskie – fizjologia, patologia i hodowla.	5
33.	Choroby gadów i płazów.	4
34.	Anatomia, fizjologia i biologia ryb.	4
35.	Choroby ryb.	3
36.	Kazuistyka rentgenologiczna.	4
37.	Wybrane zabiegi chirurgiczne na zwierzętach nieudomowionych.	4
38.	Wybrane dermatozy nowych gatunków zwierząt towarzyszących.	4
39.	Choroby pasożytnicze gadów.	3
40.	Choroby pasożytnicze ptaków.	4
41.	Choroby pasożytnicze ssaków.	5
42.	Immunologia.	6
43.	Choroby zakaźne i zaraźliwe zwierząt nieudomowionych ze szczególnym uwzględnieniem antropozoonoz – programy zapobiegania oraz metody leczenia.	10
44.	Prawo farmaceutyczne.	6
45.	Obustronne przenoszenie chorób zakaźnych pomiędzy zwierzętami domowymi i wolnożyjącymi	2
46.	Zagrożenie zwierząt wolnożyjących chorobami nowo pojawiającymi się (emerging diseases)	2
47.	Choroby jeleniowatych w hodowli fermowej	4
48.	Restytucja i hodowla żubra w Polsce	2
49.	Choroby żubrów	4
50.	Egzamin końcowy	8

- Warunkiem dopuszczenia do egzaminów jest odbycie miesięcznego stażu w ogrodzie zoologicznym, parku narodowym, ośrodku hodowli żubrów lub w fermowej hodowli jeleniowatych.

- Wykaz najważniejszych pozycji zalecanego piśmiennictwa zagranicznego i krajowego:

1. Health threats for the European bison particularly in free-roaming populations in Poland. Ed. : Kita J., Anusz K., The SGGW Publishers, Warszawa, 2006.

2. Krankheiten des jagdbaren Wildes. Ippen R., Schroder H.D., Nickel S. Deutscher Landwirtschaftsverlag, Berlin, 1987.

3. Parasitic Diseases of Wild Mammals. Ed: Samuel W.M., Pybus M.J., Kocan A.A. Manson Publishing/The Veterinary Press, London, 2001.

4. Diseases and Parasites of White-Tailed Deer. Ed: Davidson W.R., Hayes F.A., Nettles V.F., Kellog F.E. University of Georgia, 1981.

5. Diseases of Wildlife in Wyoming. Ed: Thorne E.T., Kingston N., Jolley W.R., Bergstrom R.C. Wyoming Game and Fish Department, 1982.

6. Bolezni dikich zhivotnyh. Goregljad Ch.S. Izdatjelstvo „Nauka i technika”, Minsk, 1971.

7. Żubr. Monografia przyrodnicza. Krasieńska M., Krasieński Z.A. Warszawa-Białowieża 2004.

8. Infectious Diseases of Wild Animals. Williams E.S., Barker I.K. Blackwell Publishing, 2008.

9. Infectious Diseases of Wild Birds. Ed: Thomas N.J., Hunter D.B., Atkinson C.T. Blackwell Publishing, Ames IA, USA, 2007.

10. Powszechnie występujące choroby gadów i ich terapia. Messonier S.P. Warszawa, SIMA WLW, 1998.

11. Hodowla ptaków ozdobnych, gatunki, pielęgnacja, choroby. Kruszewicz A. Warszawa, Multicko 2000.

12. Choroby małych gryzoni. Richardson V.C.G. Warszawa, SIMA WLW, wyd. II, 2004.

- Założenia szkolenia specjalistycznego w trybie zindywidualizowanym.

1. W szkoleniu specjalizacyjnym w trybie zindywidualizowanym będą mogli uczestniczyć lekarze weterynarii ze stopniem doktora z zakresu chorób zwierząt nieudomowionych lub z długotrwałym (co najmniej 10 letnim) stażem pracy w zakresie profilaktyki i leczenia zwierząt nieudomowionych (w ogrodach zoologicznych, ośrodkach hodowli zwierząt dzikich, fermach jeleniowatych).
2. Zakres tematyczny niezbędnego indywidualnego szkolenia ustali Krajowy Kierownik Specjalizacji po rozmowie kwalifikacyjnej.
3. Kandydaci będą zobowiązani do odbycia co najmniej pięciu czterogodzinnych seminariów dotyczących tematów z zakresu specjalizacji.